

De
Hollandsche
Molen

MOLENICONEN

TEKST ED VAN GERVEN
BEELD COLLECTIE TON MEESTERS

Ton Meesters breed actief
voor het molenbehoud

“Praten is belangrijk maar
actie nog belangrijker”

De jonge Ton op bezoek bij de molen van Biggekerke.

Zijn vader leidt hem rond in de algemene geschiedenis en neemt hem als kind samen met zijn opa op sleeptouw langs vele molens. Eerst in West-Brabant, later in heel Nederland en vervolgens ook in het buitenland. Zij leggen daarmee de kiem van de molenliefde en -kennis van Ton Meesters (geb. 1965). Liefde en kennis die hij later in vele vormen ook regionaal, landelijk en internationaal inzet en actief verspreidt. Dit laatste is essentieel voor zijn beleving bij alles, en dat is veel, wat hij doet: ‘Praten is belangrijk, maar actie nog belangrijker.’

Ton is van vele markten thuis, waarbij leergierigheid een belangrijke drijfveer is. Dat blijkt wel uit de vele rollen die hij in zijn molencarrière vervult. Hieronder een beknopt overzicht van zijn uiteenlopende activiteiten.

De schrijver

Al op vrij jonge leeftijd krijgt hij de kans om alles wat hij ziet en leert op de molentrips door zijn geboorteregio Roosendaal om te zetten in artikelen. Zijn schrijversdebuut maakt hij als 13-jarige voor de Heemkundekring Roosendaal. ‘Door te schrijven word je gedwongen om het goed uit te zoeken’, zegt hij in het iconengesprek. Die gedachte loopt als een rode draad door zijn schrijverscarrière. Hij heeft inmiddels talloze molenpublicaties op zijn naam staan. Ook schrijft hij vele artikelen voor verschillende molenbladen, nationaal en internationaal.

Avonturen met Willem Roose

Tijdens zijn molencarrière heeft hij veel mensen ontmoet met wie hij vriendschapsbanden heeft opgebouwd. Een van hen is Willem Roose, molenaar, molenspecialist en publicist. Ze ontmoeten elkaar tijdens een bijeenkomst van vereniging De Zeeuwse Molen in 1986. Daar bespreken de begin twintigers hun wederzijdse ervaringen in Ost-Friesland. Er is een klik en het tweetal besluit spontaan gezamenlijk naar Duitsland te gaan. 'We gingen ruim een week op pad, maar hadden geen geld. We sliepen in jeugherbergen en aten alleen maar friet en Bratwurst', vertelt Ton. Ze bezoeken zo'n 140 molens (!) en maken veel aantekeningen. Zó veel dat ze het plan opvatten om een artikelenreeks te schrijven. Ze stappen naar het blad De Molenaar en bieden de serie aan. Tot hun verrassing wordt hun aanbod geaccepteerd, maar dat niet alleen. Ton: 'We kregen er ook voor betaald. Dat hadden we helemaal niet verwacht. Zo verdienden we een heel leuk zakcentje als arme student of beginnend beroepsbeoefenaar.'

Willem en Ton spreken af om de beurt artikelen te schrijven en die door de ander vooraf te laten lezen. De teksten worden kritisch onthaald. 'We namen elkaar wel de maat', lacht Ton. 'Als ik een aflevering had geschreven kwam het roodgekleurd terug en ik was ook goed in het kleuren van de artikelen van Willem.'

De verbinder

Zijn wortels liggen in West-Brabant en hij komt er mede door zijn trips achter dat in zijn regio de molenaars erg 'op zichzelf zijn'. Ton merkt dat mede door deze houding zaken gebeuren, zoals sloop van molens, die niet wenselijk zijn. Hij wil daartegen iets doen en neemt het initiatief om de krachten te bundelen. Hij verzamelt een aantal mensen om dit te bespreken en dit resulteert in 1993 in de oprichting van vereniging De West-Brabantse Molens.

De ontdekker

Als 6-jarige wordt hij lid van De Hollandsche Molen en gaat hij ook mee met de befaamde busexcursies van de vereniging. Tussen de voornamelijk oudere heren voelt hij zich niet direct thuis, maar hij luistert goed naar de verhalen. Daarnaast steekt hij veel op uit talrijke molenbladen, waaronder het verenigingsblad Molennieuws en later Molens.

Midden jaren tachtig van de vorige eeuw trekt één artikel in het bijzonder zijn aandacht. Dat gaat over The International Molinological Society (TIMS). Met de geleende auto van zijn vader bezoekt hij een bijeenkomst in Alblasterdam. Er gaat een nieuwe wereld voor hem open: nóg meer verhalen over molens. Dat hij opnieuw als 'broekie' te maken heeft met

Méer dan molenprestaties

Ton heeft veel kunnen realiseren in de molenwereld, maar hij kreeg er ook veel voor terug. Dat was niet alleen waardering van organisaties of mensen voor wat hij heeft bereikt. Ook realiseert hij zich dat zijn activiteiten en ontmoetingen in het molenveld ook sterk hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van zijn maatschappelijke carrière en aan de vorming van zijn persoonlijkheid. 'Ik heb geleerd dat ik gedurende mijn leven vaak heel dicht bij mijn kernkwaliteiten ben gebleven, ook in het molenveld.'

Het bestuur van vereniging De West-Brabantse Molens, anno 2013.

'Council meeting' van TIMS in 2001 in Engeland. Ton staat tweede van rechts.

oudere heren, mag de pret niet drukken. Initiatiefrij als hij is, meldt hij zich al snel aan voor de activiteitencommissie en helpt hij mee aan het organiseren van symposia en excursies in het buitenland. Ook de pen komt tevoorschijn, want er moet natuurlijk wel iets gebeuren met de opgedane kennis!

De organisator

In 2018 gaat er ook letterlijk een Nieuwe Molenwereld voor hem open. In dat jaar bena- dert molenaar en molendeskundige Jan Scheirs

hem met het idee een nieuw blad te ontwik- kelen dat het enkele jaar daarvoor verdwenen blad Molenwereld moet opvolgen. Het moet een goed inhoudelijk blad voor meer ingewijden worden. Ton is enthousiast en gezien zijn achtergrond is dat geen verrassing. Hierin komen immers veel van zijn kwaliteiten bij elkaar: verbinding zoeken binnen het molenveld door kennis te vergaren en te verspreiden, gekoppeld aan een flinke dosis daadkracht. Het blad De Nieuwe Molenwereld is inmiddels een begrip in het molenveld geworden.

De presentatie van De Nieuwe Molenwereld met molenaar Bart Hoofs (midden) en mede-oprichter Jan Scheirs. (Foto: Jan Klerks)

In 2015 ontving Ton van de Stichting Molengiftenfonds voor Vernuft en Volharding de speciale oorkonde vanwege zijn verdiensten voor het molenbehoud. (Foto: Wim Giebels)